De bedreiging van Fons Jacobs

Een opgeblazen zaak

Wie de toenmalige Helmondse burgemeester Fons Jacobs bedreigde, blijft onduidelijk. Wel blijkt nu dat hij zélf werd verdacht van corruptie.

Fons Jacobs tijdens de persconferentie over zijn onderduikperiode (2011)

ROBIN UTRECHT/ANP

door Sjors van Beek (Sargasso) en Harry Lensink

Het leek slechts een kwestie van tijd, dan zou de provincie in handen zijn van criminelen. Bestuurders dreigden de greep op hun gemeenten te verliezen, de drugsterreur hield het zuiden des lands in een wurggreep. Het kon zo niet langer, vond ook de Haagse politiek. Desnoods moest het leger worden ingezet.

Het was oorlog in Brabant. Althans, die boodschap beheerste eind 2010 de berichtgeving over de drugsgerelateerde incidenten in steden en dorpen. Op verzoek van vijf burgemeesters gaf minister Opstelten van Veiligheid en Justitie op 2 december van dat jaar opdracht om met een taskforce Georganiseerde Criminaliteit de orde in 'de wietschuur van Nederland' te herstellen. Niet in het minst omdat een dag eerder bekend was geworden dat Fons Jacobs (CDA), de burgemeester van Helmond, door de onderwereld werd bedreigd en moest onderduiken.

Tegenover het huis van Jacobs verscheen een mobiele politiepost. Agenten in kogelvrije vesten en met mitrailleurs op de borst zetten de straat af rond de villa in de lommerrijke buurt. De burgemeester zelf verdween een poos uit het openbare leven en zelfs een paar weken uit Nederland. Het Openbaar Ministerie en de gemeente Helmond maakten er een hele show van: de dreiging tegen Jacobs was zéér ernstig en ongekend voor Nederlandse begrippen, en hield verband met de nieuwe coffeeshop Carpe Diem.

Die had op 1 juli 2010 de deuren geopend. Kort vóór de opening was een gestolen Toyota Land Cruiser het pand binnengereden, en op 30 juli werden er twee granaten naar binnen gegooid. Jacobs had een sluiting tot 1 december opgelegd. Net voordat Carpe Diem de deuren weer mocht openen, kwam de informatie dat de burgemeester met de dood werd bedreigd. De Brabantse hoofdofficier van justitie Bart Nieuwenhuizen sprak stoere woorden in het *Eindhovens Dagblad*: 'Als ik erachter kom wie dit heeft geïnitieerd, grijp ik hem in zijn magere kippennek en is hij niet jarig. [...] Dit is meer dan een misdaad, dit is een bedreiging van de maatschappij.'

Nooit is gezegd wat de bedreigingen precies behelsden, ook niet tegen Jacobs. Begin 2011 was de burgemeester weer terug op zijn post: 'Ik heb veel om voor te vechten in Helmond. De rechtsstaat moet in ere worden hersteld,' zei hij in een interview bij zijn terugkeer. 'Als we niet optreden, krijgen we hier Mexicaanse toestanden.' Desondanks werd hij al snel opnieuw bedreigd. Althans, dat beweerde het OM. De burgemeester zelf wist ook deze keer van niets. Permanent stonden er twee politieauto's voor zijn huis. Locoburgemeester Frans Stienen nam ondertussen de honneurs waar. Hij en zijn collega's uit het college van B&W krabben zich achter de oren: 'Wij vragen ons voortdurend af: waarom deze burgemeester, waarom deze coffeeshop, waarom in Helmond?'

Ambtelijke corruptie

Vrij Nederland en de website Sargasso zijn een jaar bezig geweest om een antwoord te vinden op die vragen. We spraken met betrokkenen en vroegen talloze documenten op, zoals ambtelijke stukken over de vergunningverlening aan de coffeeshop en het politieonderzoek naar de bedreiging van Jacobs. Veel werd geweigerd en in andere stukken die wel werden overgelegd, was de meeste informatie weggelakt.

Toch leidde de poging tot reconstructie tot nieuwe inzichten. De belangrijkste daarvan is dat Jacobs zelf verdacht is geweest van ambtelijke corruptie bij de vergunningverlening aan Carpe Diem. De rijksrecherche verrichtte van 1 april 2011 tot en met 1 mei 2012 een strafrechtelijk onderzoek naar – toen nog – de burgemeester van Helmond. Dat bevestigt het Openbaar Ministerie als we via een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur de vraag neerleggen bij het College van Procureurs-Generaal.

De inhoud van het rijksrecherche-onderzoek wordt niet openbaar gemaakt. De top van het OM volstaat met de mededeling dat er op 12 november 2012 is geseponeerd 'op grond van het feit dat de resultaten van het opsporingsonderzoek tot de conclusie leiden dat voldoende aannemelijk is geworden dat de voormalig burgemeester onschuldig is aan het feit waarop de verdenking betrekking had'. Wat er precies is onderzocht, wie er is gehoord en wat de relatie is tot de bedreiging van Jacobs, blijft daardoor in nevelen gehuld.

GOOS VAN DER VEEN/NH

De door Fons Jacobs gesloten coffeeshop Carpe Diem

Geschikte kandidaat

Dus hebben we zelf een poging gedaan. De Carpe Diem-kwestie begon in mei 2008, toen Jacobs de discussie aanzwengelde over een nieuwe coffeeshop. Helmond (88.000 inwoners) had op dat moment één verkooppunt: Bonne Ville aan de Wolfstraat. Een tweede coffeeshop moest de toenemende illegale straathandel tegengaan. Daar had de burgemeester zich persoonlijk sterk voor gemaakt, zoals hij dat eerder deed in zijn vorige vestigingsplaats Brunssum (zie kader p. 36).

Jacobs kreeg het college van B&W en de gemeenteraad mee in zijn visie, en ruim veertig ondernemers meldden zich bij de gemeente als kandidaat-vergunninghouder. Niet vreemd, gezien de potentiële winstgevendheid van coffeeshops. De ene na de andere aanvraag sneuvelde. Uiteindelijk bleef er maar één kandidaat over: John Vosmeer, uitbater van café Die2 aan de Noord-Koninginnewal 46 in het Helmondse centrum. Vosmeer verbouwde zijn kroeg en opende begin juli 2010 de deuren van coffeeshop Carpe Diem.

Witwasverdenking

Bij de verkoop van het horecapand in Helmond waar coffeeshop Carpe Diem gevestigd zou worden, waren drie partijen betrokken. Bavaria verkocht, Vosmeer kocht en verkocht weer door. De uiteindelijke koper was vastgoedhandelaar Kardol. De eerste notaris die de zaak moest bezegelen, wilde niet meewerken aan deze ABC-verkoop en deed zelfs een MOT-melding (Melding Ongebruikelijke Transactie) bij het Openbaar Ministerie. De zaak rook hem kennelijk naar witwassen. Een tweede notaris zette zijn handtekening wel. De gemeente Helmond was volledig op de hoogte van de constructie: op 15 januari 2010 bevestigden twee ambtenaren zwart op wit hun akkoord.
Toch werd Vosmeer, nadat de vergunning voor Carpe Diem in 2011 definitief was ingetrokken, alsnog aangehouden voor witwassen vanwege de aankoopconstructie. 'Hoe kan het dat alleen ik daarvoor ben opgepakt?' vraagt Vosmeer zich verbijsterd af. 'Waarom de directeur van Bavaria dan niet? Voor witwassen heb je toch minstens twee partijen nodig?'
De hele ABC-constructie was volgens Vosmeer nodig omdat Bavaria niet openlijk gelinkt wilde worden aan een coffeeshop. Tegenover de fiscus die de zaak onderzocht, verklaarde Bavaria 'zich te distantiëren van Vosmeer en niets te maken te willen hebben met een drugsgerelateerd bedrijf'. De witwasverdenking tegen Vosmeer werd pas een jaar later geseponeerd.

Het beeld dat door de gemeente – en vooral door Jacobs – voortdurend werd geschetst, is eenduidig: John Vosmeer was een zeer geschikte kandidaat. Een horecaondernemer zonder strafblad over wie eigenlijk nooit klachten waren, op een locatie die geschikt was voor een coffeeshop. Bovendien was Vosmeer degene die als eerste zijn vergunningaanvraag op orde had. Pas later, bij hernieuwd antecedentenonderzoek vanwege de aanslagen, bleek dat de uitbater foute connecties had. De vergunning had niet aan hem verleend mogen worden, meende de gemeente. Die vergissing werd hersteld: de vergunning werd definitief ingetrokken.

Loterij

Vosmeer zelf heeft een heel andere versie. De voormalige uitbater van Carpe Diem meent dat hem een loer is gedraaid. 'Het is een kafkaëske nachtmerrie. Het slachtoffer is geslachtofferd en ik heb nog steeds géén idee hoe het in elkaar steekt.' De oud-horecaondernemer vertelt hoe het begon, in november 2008. 'Er stonden ineens allemaal mensen op de stoep van mijn café die het pand wilden kopen. Het was aangewezen als een van de drie mogelijke locaties voor een nieuwe coffeeshop. Ik wist van niks.'
Vosmeer belde de gemeente en kreeg een gesprek met de burgemeester op diens werkkamer. Jacobs bood zijn excuses aan: hij dacht dat de pandeigenaar, bierbrouwerij Bavaria, John Vosmeer wel had ingelicht. Bavaria was door de gemeente namelijk wél ingeseind. Vosmeer: 'Daarna zei Jacobs ineens: "Beséf je wel dat je een lot uit de loterij in handen hebt? Waarom ga je die coffeeshop niet zelf exploiteren?"'
De caféhouder besloot zich in de race om de vergunning te mengen. Tijdens een bespreking enige tijd later, weer op de kamer van Jacobs, legde Vosmeer zijn bedrijfsplan voor aan de gemeente. 'Er zat iemand bij van de korpsleiding van de politie Brabant Zuid-Oost. Een heel grote man, allemaal strepen op de schouder, hij was er speciaal voor vanuit Eindhoven gekomen. Jacobs en hij bekeken het bedrijfsplan, en daarna zei de burgemeester: "We hebben onze man gevonden."'
Uit de tot dusverre vrijgegeven stukken komt eenzelfde beeld naar voren: alles was er kennelijk op gericht dat Vosmeer de vergunning op zijn pand moest krijgen. Noord-Koninginnewal 46 stond niet op de oorspronkelijke lijst van 57 panden die volgens het door de gemeente ingeschakelde onderzoeksbureau BRO geschikt waren; het is pas achteraf aan de lijst toegevoegd. Alle panden van de groslijst werden door Jacobs geschrapt, totdat er drie locaties waren overgebleven: het café van Vosmeer aan de Noord-Koninginnewal, Beugelsplein 5 en Molenstraat 96-98. De eerste twee panden waren van de Brabantse biergigant Bavaria.

Weggelakt

Een exacte reconstructie van het vergunningsproces is lastig te maken: veel documenten zijn tot op heden niet verstrekt, of alleen met grote delen weggelakt, vaak op verzoek van Jacobs zelf, zo blijkt uit de stukken. Sommige officiële documenten blijken overigens nooit te zijn ondertekend, hebben een verkeerde datum of zitten dubbel in het archief. Een van de aanvragers, die niet met naam genoemd wil worden, vertelt hoe zijn pogingen om een vergunning te krijgen voor een van de andere twee aangewezen panden, spaak liepen. 'We hadden een prachtig bedrijfsplan, alles was rond. De aanvraag is niet eens in behandeling genomen.'
Opvallend is dat de burgemeester al op 17 december 2009 in de pers verklaarde dat er pas één aanvraag compleet was: die van John Vosmeer. Uit opgevraagde documenten blijkt dat dit aantoonbaar onjuist is: de financiële

Ex-coffeeshophouder Vosmeer: 'Het is een kafkaeske nachtmerrie. Ik heb nog steeds géén idee hoe het in elkaar steekt'

constructie die Vosmeer wilde hanteren, was in die fase nog volstrekt onduidelijk.
Vast staat dat de waarde van Noord-Koninginnewal 46 ruimschoots zou verdubbelen op het moment dat de vergunning voor een coffeeshop werd toegekend. Het pand had in 2009 een WOZ-waarde van 225.000 euro. Bavaria verkocht het op 18 mei 2010 voor 750.000 euro k.k. (810.000 totaal) aan Vosmeer. Dat hoge bedrag noemde de bierbrouwer zelf eerder in de pers 'een ontmoedigingsprijs': Bavaria wil naar eigen zeggen zelf niet worden geassocieerd met softdrugshandel en zag zich door de vergunningverlening genoodzaakt haar vastgoed te verkopen.
Het lijkt een standpunt voor de bühne. In een brief die de bierbrouwer in 2008 naar de gemeente Helmond stuurde, schreef Bavaria geen bezwaar te hebben tegen plaatsing van het pand Noord-Koninginnewal 46 te Helmond op de lijst van geschikte locaties voor de vestiging van een tweede coffeeshop in Helmond. Dezelfde brieven schreef Bavaria over alle andere kandidaat-panden in haar bezit. Ook de akte van kooprecht aan Vosmeer was helder: het pand werd verkocht om er een coffeeshop te kunnen vestigen (zie ook kader op deze pagina).

Achterdeur

Hoe dan ook, de bierbrouwer wilde alleen zaken doen met Vosmeer, maar die kon de koopsom zelf niet ophoesten. Hij ging op zoek naar financiers aan wie hij het pand doorverkocht om het vervolgens terug te huren. De Oisterwijkse vastgoedhandelaar Nico Kardol investeerde op deze manier zes ton; de overige 210.000 euro vond Vosmeer bij een Helmondse kennis. Daarmee was de zaak rond. De gemeente ging akkoord met de aanvraag en verleende Vosmeer een vergunning.
Voor 'de achterdeur', zoals de aanvoer van softdrugs wordt genoemd, ging John Vosmeer in zee met ene Yusuf, een Tilburgse ondernemer van Turkse afkomst. Het is deze connectie die Vosmeer later fataal zou worden, want Yusuf is ooit veroordeeld wegen betrokkenheid bij hennepteelt.
Na de aanslagen op Carpe Diem in juli 2010 startte burgemeester Jacobs, samen met het Landelijk Bureau Bibob, in september van dat jaar een onderzoek naar Vosmeer. Daarbij kwam Vosmeer ineens in een dubieus daglicht te staan en werd de vergunning ingetrokken. De voormalige 'ideale kandidaat' was verworden tot een besmette ondernemer; eentje van wie de gemeente hoe dan ook weer af wilde.
Volgens de burgemeester was er door de uitbater een financiële constructie bedacht, waarbij drugsleverancier Yusuf medevennoot was geworden van Carpe Diem.
Carpe Diem ging definitief dicht. Maar wat zei het gekrakeel rond de coffeeshop nu eigenlijk over de dreiging ten aanzien van de burgemeester? Lange tijd werd aangenomen dat de aanslagen op de coffeeshop en de bedreigingen aan het adres van Jacobs uit de hoek van de concurrentie kwamen. Het zou vermoedelijk gaan om criminelen die hun omzet in gevaar zagen komen door de komst van een tweede gedoogd verkooppunt. Of misschien waren het gefrustreerde vergunningaanvragers die eerder door het Helmondse stadsbestuur, lees: Fons Jacobs, waren geweigerd.
De oud-burgemeester zelf denkt er anders over. Met ons wil hij niet praten, maar in 2011 zei hij tegen het *Eindhovens Dagblad*: 'Het ging om onenigheid over de rolverdeling en de macht rond die coffeeshop. Ik was opeens de gebeten hond door mijn plan om een tweede coffeeshop toe te staan. [...] Uit een tweetal onderzoeken bleek ook nog eens dat de financiering van de coffeeshop anders in elkaar stak dan de heren hadden aangegeven. Ik ben echt in het ootje genomen.' Het zou natuurlijk kunnen. Maar geen van de betrokkenen bij Carpe Diem is ooit vervolgd voor de bedreigingen aan het adres van Jacobs. Niet Yusuf, de leverancier van de achterdeur. Niet Kardol, de financier. Niet Vosmeer, de uitbater.

Rechtsstaat

Al snel, in 2011, werden er vraagtekens geplaatst bij de ernst van de bedreigingen. Hans Dubach, advocaat bij Goorts & Coppens in Helmond, schreef in een ingezonden brief naar het *Eindhovens Dagblad*: 'Waarop baseert de politie haar bewering? Dat weet niemand. En daar zit hem wat mij betreft toch het unheimische gevoel dat ik heb. Een democratische rechtsstaat functioneert bij gratie van controle.'
Hoofdofficier Bart Nieuwenhuizen reageerde geprikkeld in diezelfde krant: 'Dat gaat niemand wat aan. Zelfs de burgemeester niet. De

De woning van burgemeester Fons Jacobs werd na de bedreiging in december 2010 permanent bewaakt

VINCENT VAN DEN HOOGEN/VH

Heibel in Brunssum

Als burgemeester van Brunssum betoonde Jacobs zich in 2001 en 2002 ook een warm pleitbezorger voor de komst van een coffeeshop. Hij voerde op eigen houtje gesprekken onder vier ogen met een kandidaat-exploitant. Het ging om Olav Rozema, de schoonzoon van de beruchte drugshandelaar Peter van D.. Uiteindelijk kwam de coffeeshop er niet: de plaatselijke politiek stak er een stokje voor. Daarop beschuldigde Rozema drie wethouders van het vragen om smeergeld. Op hun beurt beweerden de wethouders dat Jacobs had gelogen. Wethouder Jan Steiner kreeg een handgranaat onder zijn auto, Jacobs' auto vloog in brand, net als de auto's van diverse politiemensen. Iedereen wees naar Rozema, maar zijn betrokkenheid bij het geweld is nooit aangetoond. Hoe het in Brunssum echt in elkaar stak, is nimmer bekend geworden. Rozema wil er weinig over kwijt. 'De enige die indertijd eerlijk was, was de burgemeester,' verklaart hij telefonisch. 'Hij weet precies hoe het allemaal zit.'

bedreigde heeft ook geen enkele inspraak in de beveiliging zelf. Dat is een harde les die we leerden van Fortuyn.' [...] We gaan ze pakken. We lossen het op. Hier gaan heel veel mensen uit dat wereldje nog last van krijgen.'
De enige voor wie dat gold was Sleman L., een Eindhovense woonwagenbewoner van Marokkaanse afkomst. Op 27 november 2010 werd hij opgepakt. De politie was getipt over voorbereidingen voor een moordaanslag op de burgemeester. Sleman L. had de opdracht gekregen om Jacobs te vermoorden en hij had ook al een voorverkenning gedaan, luidde de anonieme informatie die een dag eerder bij de politie was binnengekomen. Uit de dossierstukken blijkt dat hij in het bezit was van 'informatie over beveiligingsvoorzieningen bij Jacobs' woning'. Het klinkt serieus, maar na tien dagen stond de verdachte Sleman weer buiten. Een jaar later werd de zaak tegen hem formeel geseponeerd. Voor zover bekend was dit de enige aanhouding in verband met de dreigende moordaanslag op Fons Jacobs.

Opnieuw werd de ernst van de bedreigingen ter discussie gesteld. En opnieuw liet het OM in de media weten dat er wel degelijk sprake was van een ernstige situatie. Toch maakte hoofdofficier Bart Nieuwenhuizen ook een pas op de plaats. 'We moeten dit nu eenmaal bloedserieus nemen. Misschien blijkt na gedegen onderzoek dat het een broodje aap is,' zei hij tegen *de Volkskrant*. Later verklaarde hij dat de bedreiging niet tegen Fons Jacobs was gericht, 'maar tegen de burgemeester van Helmond'. Opmerkelijk, omdat alle besluiten rond Carpe Diem na het onderduiken van Jacobs werden genomen door locoburgemeester Frans Stienen. Die werd voor zover bekend nooit bedreigd of beveiligd.

Niets op papier

Voor de aanslagen op Carpe Diem zijn in totaal drie mensen opgepakt. Op 20 oktober 2010 werden een 33-jarige en een 20-jarige Helmonder van hun bed gelicht. Ze stonden na vijf dagen weer op straat. En in juli 2011 werd een

ADVERTENTIE

Advocaat Marc van den Boomen verklaart ernstig te twijfelen aan de bedreigingen, omdat er niets op papier staat

58-jarige man in Drunen aangehouden. Hij zou een voormalige Hells Angel zijn. De advocaat van de man kon de verdenking snel wegnemen: zijn cliënt zat ten tijde van de aanslagen vast in België.
Volgens ex-coffeeshophouder Vosmeer is hem eerst verteld dat hij zelf ook werd bedreigd. Zijn advocaat Marc van den Boomen verklaart ernstig te twijfelen aan de bedreigingen, zowel van Vosmeer als van Jacobs, omdat er niets op papier staat. De cruciale dreigingsanalyse van 30 november 2010 is alleen mondeling aan Jacobs zelf doorgegeven. 'En áls er al een werkelijke dreiging was, waarom is Vosmeer dan niet ook beschermd?' vraagt zijn advocaat zich af.
Toen medio 2011 de beveiliging van Jacobs weer werd opgeheven, blikte korpschef Simone Steendijk van de politie Brabant Zuid-Oost in een bedankbriefje aan het Helmondse college van B&W terug op de bedreiging: 'De groep criminelen die hierbij betrokken zou zijn, staat bekend als gewelddadig en zij schuwen het gebruik van zware vuurwapens niet. Een of meerdere van hen kunnen gelinkt worden aan eerdere aanslagen op een coffeeshop in Helmond.' Advocaat Van den Boomen verzucht tegenover ons nogmaals: 'Er is geen concrete informatie over de dreiging maar toch moet Vosmeer zich ertegen verweren. Het is vechten tegen een schim.'

Dreigingsanalyse

Niemand buiten de verantwoordelijken bij het OM heeft de onderliggende stukken, de dreigingsanalyse, ooit gezien. Ondanks veelvuldige verzoeken onzerzijds weigert het Openbaar Ministerie inzage. Schimmig blijft ook de verdenking van corruptie tegen Jacobs in de Carpe Diem-affaire. Net als elke andere burgemeester had Jacobs de bevoegdheid om, in zijn eentje, te beslissen over het wel of niet verlenen van een overlastvergunning én over inzet van de zogeheten Bibob-toets, waarmee een aanvrager kan worden gescreend op criminele contacten. Bronnen binnen het Hel-mondse college melden dat Jacobs de tientallen aanvragen van andere kandidaten onder zich hield: collegawethouders kregen ze nooit te zien.
Niemand, ook niet binnen het college van B&W, kan of wil bevestigen dat hij of zij ooit door de rijksrecherche is ondervraagd over de burgemeester. Ook Vosmeer en de andere betrokkenen bij Carpe Diem zijn er nooit over aan de tand gevoeld.
Wat ook de inhoud van het rijksrechercheonderzoek is, in 2011 had niemand er belang bij om het wereldkundig te maken. De Taskforce Hennep was net in het leven geroepen, onder meer vanwege de bedreigingen aan het adres van Jacobs, nota bene de plaatsvervangend korpsbeheerder van de politie Brabant Zuid-Oost. Dat samenwerkingsverband van de vijf grootste Brabantse gemeenten met het Openbaar Ministerie, de Nationale Recherche, de marechaussee, de Belastingdienst en de drie Brabantse politiekorpsen richt zich op de aanpak van de georganiseerde (hennep-)criminaliteit. De schade was niet te overzien geweest als op dat moment naar buiten was gekomen dat de rijksrecherche dertien maanden lang de burgemeester van Helmond, een van de aanjagers van het initiatief, als verdachte zag.
Uiteraard hebben we Jacobs gevraagd om een reactie. Maanden geleden al, toen het rijksrechercheonderzoek nog slechts een gerucht was. Jacobs was toen nog burgemeester en liet per e-mail weten een rechtszaak wegens 'smaad en laster' te beginnen als we zouden beweren dat een dergelijk onderzoek naar hem heeft gelopen. Dat laatste staat inmiddels vast. Maar nog steeds zegt de voormalige burgemeester van Helmonds hiervan niets te weten. Ook beweert hij niet door het OM op de hoogte te zijn gebracht van het einde van het onderzoek. 'Ik heb nooit zo'n brief gehad en ik ben niet op de hoogte van het feit dat er een rijksrecherche-onderzoek naar mij is verricht'. Een woordvoerder van het Landelijk Parket reageert kort en krachtig op de ontkenning van Jacobs: 'Die bewering is onjuist.'
Twaalf dagen voor het OM het onderzoek seponeerde, ging de burgemeester vervroegd met pensioen. Hij had tropenjaren achter de rug en was naar eigen zeggen klaar met het openbaar bestuur. Helmond zette hem op 1 november 2012 nog één keer in het zonnetje. Het is te zien op een YouTube-filmpje, waarbij Jacobs met een brede armzwaai een druipende kelk Bavaria-bier heft en proost voor een zaal vol feestvierders. Op de achtergrond klinkt een carnavalskraker over 'de kat van Hellemond'. 'Dat dier past bij de stad,' sprak de scheidende burgemeester het publiek toe. 'Het is een intelligent beest met negen levens.' ■

Sjors van Beek is redacteur van de website Sargasso. Meer artikelen met aanvullende informatie en documenten over de zaak vindt u op sargasso.nl Dit verhaal is mede tot stand gekomen dankzij een bijdrage van het Fonds Bijzondere Journalistieke Projecten.

vn Bladwijzer
Online bronnen

Eindhovens Dagblad
Dossier
Het *Eindhovens Dagblad* wijdt op haar website een dossier aan de voormalige burgemeester van Helmond. Ook locoburgemeester Frans Stienen komt aan het woord. Op de vraag of de dreiging tegen de functie of de persoon was gericht, klinkt het omineus: 'Dat weten we niet en dat maakt het extra moeilijk voor de toekomst. Zal de opvolger van Jacobs in de toekomst met dezelfde problemen worden geconfronteerd? Dat zijn ook voor ons vragen.'

EDTV
Carnavalskraker
Luchtiger is de reportage van EDTV (initiatief van het *Eindhovens Dagblad*) over Jacobs' afscheid, waarin de burgemeester het carnavalslied 'De kat van Hellemond' ten gehore brengt (foto). 'Trots op het heden/maar ook het verleden/smaakt naar meer/Ieder z'n huis/je voelt je er thuis/Wat een sfeer.'

Ga naar
vn.nl/jacobs